

naar til, ikke er det, som det skulde og burde være. Og det er min Overbevisning, at en saadan Konsulent vil ved sin Nærværelse i Skolen mange Gange kunne rette Fejl og bidrage til, at Forsømmelser, som ikke bør finde Sted, kunne afhjælpes. Men den Konsulent, som Flertallet foreslaar, og som den højtærede Minister nu har tiltraadt, er virkelig, som vor højtærede Formand skriver i sit Blad, hverken Fugl eller Fisk. Det er en Mand, der ingen Myndighed har, der intet Ansvar har, der ingen Paataaleret har, der ingen Løn faar. Ja, han faar 6 Kr. om Dagen. Jeg tænker, det er i Henhold til det, som Oehlenschläger skriver et Sted: „Er Tjenesten kun liden, er Lønnen ikke stor.“ I Virkeligheden faar han intet Vederlag, som han kan være tjent med, og de Herreer faa heller ingen dygtig Lærer, om De i det hele taget faa nogen, som vil paa tage sig denne mærkværdige Stilling. Men der er her det samme Hensyn, som gjorde sig gældende overfor Ansættelse af Skolelærer og Indførelse af Tandpleje, det er Fattigdommen, som ogsaa paa dette Punkt præger dette Lovforslag. Vi have ikke Raad til at ofre det, som skal ofres, fordi Pengene skulle bortødsles saa skammelig til andre Ting.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkesangen og Organisttjenesten maa jeg sige, at det gør mig ondt, at man ikke kan gaa med til at frigøre Lærerne for Kirketjeneste. Det er Læreren aldeles uvedkommende, hvordan Kirkesang og Orgelspil blive besørgede i Kirken, det kommer ikke Læreren ved, og der er ingen, som kan forlange, at en Lærer, som arbejder de 6 Dage af Ugen, ikke skal have Ret til at have sin Søndag fri. Jeg tror heller ikke paa den Tale, at det ikke skulde være muligt at faa besørget Kirkesangen, fordi man ikke kan tvinge en bestemt Mand til at gøre denne Gerning. Hvordan maa andre Menigheder bære sig ad? Frimenighederne f. Eks., andre Trossamfund, hvor man ikke har nogen, som man kan tvinge til at udføre Kirkesangen? Hvordan er Kirkesangen paa disse Steder? Er den i Regelen ikke langt bedre, end den er i Statskirken? Paa disse Steder har man en langt smukkere og fyldigere Menigheds-sang, end man har mange Steder i Statskirken, og det er min Overbevisning, at den Dag, da det ikke længer skal være en Pligt, da man ikke længer vil tvinge Læreren til at udføre denne Tjeneste, vil Kirkesangen blive baade smukkere og fyl-

digere, end den er i Øjeblikket. Der er ogsaa et andet Hensyn, som fortjener at fremhæves her. Det er nævnt i Socialdemokraternes Betænkning, jeg skal tillade mig at nævne det her. Det er, at Lærernes Uddannelse i Sang paa Seminarierne foregaar nu navnlig med Kirkesangen for Øje. Eleverne paa vore Seminarier lære vistnok omtrent 200 Melodier, men deraf ere de 130 Koraler, saa at de maa slide i disse Koraler i de 3 Aar, de ere paa Seminarieret, medens det at uddanne dem til Sanglærere er et underordnet Hensyn. Den Dag, da Lærerne blive fritagne for Kirkesang, vil Sangundervisningen paa vore Seminarier blive omlagt, man vil holde sig Folkesangen for Øje, og det er min Overbevisning, at Folkesangen i vort Folk da vil kunne blive saa meget forbedret, at den f. Eks. kan komme paa Højde med, hvad Folkesangen er andre Steder, jeg tænker navnlig paa Lande som Tyskland og Svejts.

Det forekommer mig, at denne Sags Behandling har vist en ret betydelig Revne indenfor Regeringspartiet. Det var det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), der i Gaar stod frem og udtalte sig for en Del i Tilslutning til de Forslag, som ere stilledet af Socialdemokratiet. Jeg takker ham for denne Tilslutning, der vidner om et Frisind og en Tolerance, som nu er bleven sjælden indenfor Venstrepartiet. Der er fire andre Medlemmer, som ere gaaede til den modsatte Side og have stillet et Ændringsforslag, der ogsaa vidner om dyb Uoverensstemmelse med Partiets Udvalgsmedlemmer. Det Ændringsforslag, som de fire Medlemmer have stillet, blev motiveret af det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe). Det ærede Medlem ønskede at bevare Præsten som født Medlem i Skolekommissionen, og disse fire Medlemmer ønske, at hele Afsnit III skal udgaa af Loven, hvilket vil sige det samme som at skære 9 Paragraffer, nemlig dem, der vedrøre Skolens øverste Tilsyn, Skoledirektionen og Skole-raadet, ud af Loven. Paa dette Punkt ønske de, at man skal blive staaende ved det gamle, at det gamle Afhængighedsforhold overfor Kirken skal bevares, at Embedsmandsstyret vedblivende skal være det raadende indenfor Skolen, saa at det bliver Præsten, Provsten, Biskoppen, Amtmanden og Kultusministeren, i Rækkefølge efter hverandre, som skulle raade og regere indenfor Folkeskolen. Det forekommer mig, at de fire ærede Medlemmer